

ENTOMOLOGISKA FÖRENINGENS I STOCKHOLM SAMMANKOMST

DEN 28 FEBRUARI 1891.

Denna första ordinarie sammankomst under år 1891 hölls å hotel Phoenix lördagen den 28 februari. Ordföranden anmälde för de församlade ledamöterna, att döden på det nya året redan borttryckt icke mindre än 4 af Föreningens ledamöter, nämligen: provinsialläkaren i Lojo distrikt i Finland med. dr J. M. AF TENGSTRÖM, en berömd kännare i synnerhet af »Småfjärilarne» (*Microlepidoptera*). Han afled i början af januari d. å., och en dödsruna öfver den bortgångne entomologen torde komma att i tidskriften införas. Vidare i Sverige: lektorn vid Malmö läroverk, den med klassisk lärdom utrustade berömde matematikern och astronomen samt inom naturvetenskaperna, i synnerhet entomologien, mångkunnige I. L. STENBERG, som afled den 14 febr., och den nyligen examinerade apotekaren J. F. TH. LILIENBERG (d. 21 febr.) samt slutligen, den 26 febr., den vid lifvet och dess lidanden trötte hoffjägmästaren C. FOLLIN.

Följande nya ledamöter anmäldes:

på förslag af kyrkoherden JOSEF ANDERSSON i Färlöf possessionaten hr CARL BORGSTRÖM (Rosentorp, Oppmanna, Kristianstads län) och landtbrukaren hr NILS OLSSON (V. Olinge, Vanås, Kristianstads län) samt, enligt förslag af kand. EMIL HOLMGREN, fil. kand. hr PEHR STRÖMMAN (Göteborgs nation, Upsala).

Till ledamöter i den vid förra sammanträdet beslutade komitén med uppdrag att utreda och afgifva förslag, huru en entomologisk-biologisk försöksanstalt, särskildt för iakttagelser rörande skadeinsekter, skulle kunna i vårt land, likasom mångenstädes i utlandet, bäst och billigast upprättas, utsågos: föreståndaren för

Landbruksakademiens växtpatologiska anstalt prof. JAKOB ERIKSSON, direktören för Skogsinstitutet C. G. G. HOLMERZ, löjtnanten CLAËS GRILL samt föreningens sekreterare prof. CHR. AURIVILLIUS och dess ordförande prof. O. SANDAHL.

Ordföranden anmälde, att föreningen mot vissa vilkor hugnats med ett statsanslag af 1,000 kr. för år 1891 till utgifvande af en särskild afdelning i tidskriften, innehållande populära uppsatser om skadeinsekter, för att bland allmänheten alltmera söka utbreda kunskapen om dessa djur. I sammanhang härmed tillkännagafs, att konservatorn Sv. LAMPA numera såsom ansvarig utgifvare ingått i redaktionen af Entomologisk tidskrift, af hvilken 1:a häftet af 12:e årgången vid sammankomsten utdelades.

Sedan de ekonomiska angelägenheterna afslutats, höll prof. CHR. AURIVILLIUS föredrag »om de sekundära könskarakterernas systematiska betydelse» och framhöll därunder, att dessa kännetecken svårigen kunde användas till större släktens indelning i grupper, men väl gäfvade goda åtskilnader mellan arterna samt sannolikt ofta hade till uppgift att hindra parning mellan olika arter.

Konservator LAMPA meddelade underrättelse om den skada, som arterna af skalbaggs släktet *Bruchus*, under larvtillståndet, göra å våra såväl vilda som odlade ärtväxter. Han förevisade därvid en för Sverige ny art, *Bönsmygen* (*Bruchus rufimanus* Boh.), som å en egendom i Skåne gjort stor skada å där odlade s. k. skotska hästbönor, hvilka voro inkomna från Danmark, där de länge odlats.

Hr LAMPA visade en af kyrkoherde ANDERSSON i Färlöf uppfunnen mycket praktisk och lätt transporterad s. k. larvbur, till larvers uppfödande. En ritning till denna praktiska larvbur samt beskrifning af densamma skulle i tidskriften införas.

Direktör HOLMERZ redogjorde i ett sakrikt och särdeles intressant föredrag för den förstörande härjning å 400 tunnland, mest tallskog, som larverna af en fjäril, *Tallmätaren* (*Bupalus piniarius*), under senaste åren anställt i en trakt af Nerike. Härjningen hade nu upprepats 2 år å rad, och i följd däraf var en stor mängd träd utgången. Utom tallen hade äfven gran ja äfven enens toppskott angripits. På grund af gjorda iakttagelser föreslog hr HOLMERZ flere tillvägagånganden, hvilka borde kunna i

hög grad inskränka och förekomma vidare härjningar af denna skadefjäril. Föredraget skulle ingå i tidskriften.

Byråchefen J. MEVES förevisade intressanta serier af *stora frostfjäriln* (*Hibernia defoliaria*), sistlidne oktober funnen i mängd å lindar i Hagaparken. De yttersta varieteterna i de 3 serierna voro så olika hvarandra, att man lätt skulle varit frestad att anse dem som särskilda arter.

Oskar Th. Sandahl.

THECLA RUBI L.

Thecla rubi, en af våra allmännaste dagfjärilar och en af de tidigaste, som förekommer i skogarne, är, då den befinner sig i hvila, lätt igenkänlig på vingarnes gröna undersida.

Larven lärer, enligt WALLENGREN, lefva på *Rubus fruticosus*, björnbärsbusken, och fjäriln kallas med anledning däraf *Björnbärs Snabbvingen*. Professor AURIVILLIUS omnämner uti sitt arbete »Nordens Fjärilar», att larven lefver på *Genista* och andra ärtväxter.

Att larven träffas på dessa växter har nog sin riktighet, men att hvarken *Rubus fruticosus* eller *Genista*, hvilken senare ej förekommer här i Stockholmstrakten, kan vara dess hufvudnäring, därom har jag sistlidne sommar haft tillfälle att öfvertyga mig.

Under mitt vistande på ön Kungshatt i Mälaren fann jag under blåbärstiden på mina exkursioner, när slaghåfven användes, ofta små grönaktiga, gråsuggslika larver bland blåbärsriset, men fäste mig till en början ej så mycket dervid, emedan jag i hastigheten antog, att dessa voro fluglarver.

Vid närmare efterseende trodde jag mig dock böra antaga, att det var någon *Lycena*-larv. Sedan min uppmärksamhet blifvit fästad på denna larv, sökte jag öfvertyga mig om, på hvilken